

Tisdag 13 juni 2006

14. Europaparlamentet anser att man genom att nonchalera folkrätten i samband med "kriget mot terrorn" kraftigt urholkar trovärdigheten och slagkraften i kampen mot terrorn.
15. Europaparlamentet uppmanar EU att inför toppmötet mellan EU och Förenta staterna enas om en gemensam strategi och anta en gemensam åtgärd där den amerikanska regeringen uppmanas att lägga ner fånglägret på Guantanamo Bay och tillämpa folkrätten i samband med behandlingen av fångarna.
16. Europaparlamentet föreslår, med anledning av rekommendationerna från den delegation med ledamöter av Europaparlamentet som nyligen besökte Guantanamo, att en ad hoc-delegation skickas till Guantanamo när parlamentet anser att detta är nödvändigt och lämpligt.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, den höge representanten för GUSP, medlemsstaternas parlament, FN:s generalsekreterare, generalsekreteraren och ordföranden för Europarådets parlamentariska församling och till Förenta staternas president och kongress.

P6_TA(2006)0255

Överläggningarna i utskottet för framställningar (2004–2005)

Europaparlamentets resolution om överläggningarna i utskottet för framställningar under parlamentsåret mars 2004–december 2005 (2005/2135(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om överläggningarna i utskottet för framställningar,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet från april 1989 om ökad rätt till framställningar⁽¹⁾,
 - med beaktande av artiklarna 21 och 194 i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 45 och artikel 192.6 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för framställningar (A6-0178/2006), och av följande skäl:
- A. Rätten till framställningar är en grundläggande rättighet som oupplösligen hänger samman med medborgarskap i Europeiska unionen.
 - B. Rätten till framställningar har funnits med i EG-fördraget sedan 1992 och bekräftas i artikel 44 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i artikel 191 i Europaparlamentets arbetsordning.
 - C. Parlamentet, rådet och kommissionen har formellt slagit fast rätten till framställningar och ställt garantier för inbördes uppföljning av dem mellan institutionerna.
 - D. Utövandet av denna rättighet är särskilt viktigt för EU-medborgarna, men det är också viktigt för EU:s institutioner, eftersom det ger dem en direkt källa till information om de bekymmer och svårigheter som vanliga medborgare möter i samband med att EU:s lagstiftning tillämpas.
 - E. Parlamentet betraktar framställningar som ett sätt att förbättra sin politiska tillsyn och kontroll av EU:s åtgärder och av hur EU:s politik införlivas och genomförs av myndigheter på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

⁽¹⁾ EGT C 120, 12.4.1989, s. 90.

Tisdag 13 juni 2006

- F. När EU utvidgades i maj 2004 fick medborgare från tio nya medlemsstater rätt att göra framställningar till parlamentet på sina nationella språk och det har krävts betydande logistiska insatser för att ge dem möjlighet att utnyttja denna rättighet.
- G. Det finns alltid ett behov av att se till att EU:s medborgare informeras på vederbörligt sätt om sin lagliga rätt att göra framställningar till parlamentet om frågor som hör till Europeiska unionens ansvarsområden.
- H. Nästan en tredjedel av de framställningar som parlamentet mottar förklaras som ej tillåtliga, delvis till följd av bristfällig information om vilka befogenheter parlamentet, Europeiska ombudsmannen och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har samt de möjligheter att få upprättelse som finns på nationell nivå.
- I. Parlamentet har förbättrat förfarandet för behandling av framställningar för att kunna hantera dem på ett effektivare och öppnare sätt, men anser att det kan göras mer för att integrera och konsolidera administrativa strukturer med ansvaret för arbetet med framställningar, särskilt för att se till att framställarna behandlas på ett balanserat och rättvist sätt och bättre trygga konfidentialiteten när framställarna så begär.
- J. Samarbete mellan parlamentet, ombudsmannen och kommissionen utgör en grundförutsättning när frågor och klagomål, som medborgarna tar upp i sina framställningar, behandlas, och en viss uppstramning av förfarandena mellan de tre institutionerna, som gemensam granskning av klagomål och framställningar som gäller samma ämne, skulle kunna leda till ökad effektivitet.
- K. Enligt artikel 230 i EG-fördraget har parlamentet rätt att vända sig till EG-domstolen på samma villkor som rådet och kommissionen, och har således tillgång till både de lagliga och de politiska instrumenten för att på ett mer effektivt sätt tillvarata medborgarnas legitima intressen.
- L. Icke desto mindre har parlamentet alltid verkat för ett lojalt samarbete, framför allt med kommissionen, som är fördragens väktare, som ett verkningfullt sätt att åtgärda problem som medborgarna har vänt sig till parlamentet med.
- M. Enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen av den 26 maj 2005⁽¹⁾ skall kommissionen "inte offentliggöra viktiga lagstiftningsförslag eller viktiga initiativ eller beslut innan parlamentet underrättats skriftligen".
- N. Medlemsstaterna och rådet har en särskild skyldighet att garantera EU:s medborgare att EU:s lagstiftning efterlevs och tillämpas på rätt sätt av nationella, regionala och lokala förvaltningar, däribland av de organ som verkar på bemyndigande av dem.
- O. Det skall noteras att alla tillåtliga framställningar som kommer in och granskas naturligtvis inte får en tillfredsställande lösning för EU-medborgarna, men att en rimlig andel av framställningarna faktiskt leder till att ett visst problem får sin lösning, eller belyser en viss fråga som parlamentet senare kan ha användning av när ny gemenskapslagstiftning förhandlas fram.
1. Europaparlamentet slår fast att utskottet för framställningar spelar en avgörande roll när det gäller att återknyta till EU:s medborgare och öka allmänhetens tilltro till att EU:s beslutsprocess kännetecknas av demokratisk legitimitet och ansvar.
2. Europaparlamentet erinrar om att framställningar också uppmärksammar EU-institutionernas företrädare på vad enskilda medborgare förväntar sig av EU:s politik och i vilken utsträckning dessa förväntningar infrias.
3. Europaparlamentet anser att utskottet för framställningar ger medborgarna en viktig kanal för att ge feedback om EU:s åtgärder och politik, och därmed bidrar till att öka den demokratiska kontrollen över gemenskapslagstiftningen och dess tillämpning på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

⁽¹⁾ EUT C 117 E, 18.5.2006, s. 123.

Tisdag 13 juni 2006

4. Europaparlamentet betonar att framställningarna ger parlamentet en möjlighet att urskilja och vid behov åtgärda oklarheter i EU:s politiska målsättningar, liksom kryphål i gemenskapslagstiftningen eller felaktig tillämpning av denna från medlemsstaternas sida.
5. Europaparlamentet vidhåller att framställningsförfarandet i princip skall vara en rättighet som används av EU-medborgare som inte har några andra överklagandemöjligheter än att vända sig till parlamentet. Parlamentet erinrar om att parlamentsledamöter och medborgare kan utnyttja denna rättighet med stöd av parlamentets regler. Parlamentet påminner ledamöterna om att de har andra parlamentariska förfaranden till sitt förfogande.
6. Europaparlamentet understryker att kommissionen spelar en avgörande roll när det gäller att göra preliminära analyser av framställningar som hjälper utskottet att finna lämpliga lösningar på de problem som medborgarna möter i sin vardag.
7. Europaparlamentet betonar att ett ökat samarbete mellan parlamentet, ombudsmannen och kommissionen bidrar till att samtliga parter kan nå sina gemensamma mål att förbättra EU:s administration och utveckla en lagstiftning som håller högre kvalitet och är mer påverkad av medborgarna. Parlamentet understryker att gemensamma uppföranderegler för gemenskapens samtliga institutioner måste införas, och att den kodex för god förvaltningssed som Europeiska ombudsmannen utarbetat med parlamentet stöd bör tjäna som mall för dessa.
8. Europaparlamentet uttrycker sin oro och förvåning över att kommissionen i sin 22:a årsrapport om kontroll och tillämpning av gemenskapsrätten (2004) (KOM(2005)0570) i det här sammanhanget inte tillstår att framställningsförfarandet spelar en viktig roll i fråga om att fastställa överträdelse, eftersom framställningarna inte nämns i rapportens huvudtext utan endast i en tabell i Bilaga 1.
9. Europaparlamentet anser att kommissionen bör föranmäla beslut om att inleda överträdelseförfaranden innan den formella underrättelsen delges. Detta är särskilt angeläget när det gäller frågor som parlamentet har mottagit framställning om.
10. Europaparlamentet rekommenderar att när medborgare inger både en framställning till parlamentet och ett klagomål till kommissionen om samma fråga skall bägge förfaranden samordnas på vederbörligt sätt, mot bakgrund av att rätten till framställningar är en grundläggande rättighet som tryggas i fördraget, och att parlamentet är ett debattforum med insyn, vilket är en förutsättning för större öppenhet och ansvars-skyldighet gentemot allmänheten.
11. Europaparlamentet uttrycker sin växande oro över att kommissionen låter överträdelseförfarandena pågå orimligt och överdrivet länge – ofta i flera år – när de en gång har inletts, och sin missbelåtenhet med de många exemplen på att medlemsstaterna inte följer EG-domstolens beslut. Europaparlamentet anser att detta underminerar det trovärdiga i utformandet och tillämpningen av EG-rätten och att anseendet för EU:s målsättningar försämrats.
12. Europaparlamentet framhåller vidare att det är viktigt att medlemsstaterna omgående tillämpar EG domstolens beslut vid överträdelseförfaranden. Parlamentet välkomnar den skärpta politik som kommissionen införde i december 2005 och som går ut på att ställa medlemsstater inför EG-domstolen för att inkräva viten och engångsbelopp. Parlamentet anser att denna politik måste tillämpas energiskt för att EU:s anseende skall stärkas och EU medborgarnas berättigade förväntningar skall mötas.
13. Europaparlamentet anser att denna oacceptabla situation bör granskas mer i detalj av berörda parlamentsutskott, i syfte att få fram rekommendationer för att göra parlamentets deltagande i överträdelseförfarandena mer påtagligt och skapa effektivare möjligheter för medborgarna att få upprättelse.
14. Europaparlamentet understryker vikten av nationella informationskampanjer som syftar till att öka medborgarnas kunskap om EG:s lagstiftning, politik och mål. Dessa kampanjer kan också bidra till att minska antalet ogrundade framställningar och klagomål, och samtidigt till att förbättra parlamentets och kommissionens arbete med att tillsammans med medlemsstaterna se till att EU:s lagar och politik tillämpas korrekt.

Tisdag 13 juni 2006

15. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna spelar en avgörande roll när det gäller att tillämpa EG:s lagstiftning korrekt och göra EU mer angeläget för medborgarna. Parlamentet anser att det krävs bättre samordning när företrädare för medlemsstaterna och deras parlament deltar i debatterna i utskottet för framställningar.

16. Europaparlamentet uppmuntrar till att undersökningsgrupper i enlighet med artikel 192 i arbetsordningen, med tydliga mål och syften, då och då sänds ut till olika medlemsstater i EU för att undersöka ärenden som framställare tagit upp. Parlamentet vidhåller sitt stöd för sådana delegationsbesök när situationen så kräver, eftersom de ger en klarare syn på ofta komplicerade problem ute på fältet och bidrar till att öka de behöriga myndigheternas kunskap om särskilda frågor, vilket också ökar kravet på att verkningfulla och pragmatiska lösningar i medborgarnas intresse utarbetas.

17. Europaparlamentet kräver att de rapporter som antas som ett resultat av dessa delegationers arbete skall vidarebefordras till parlamentets presidium och när så erfordras för kännedom till andra utskott som berörs av frågorna.

18. Europaparlamentet understryker att rådet oftare bör vara delaktigt i utskottets verksamhet och uppmuntrar rådet att delta i utskottets sammanträden på lämplig nivå, i enlighet med det interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning som rådet, parlamentet och kommissionen antog den 16 december 2003 ⁽¹⁾.

19. Europaparlamentet upprepar sitt förslag att rådet skall utse en högre tjänsteman som skall samordna frågor som har med framställningar att göra, eftersom många av framställningarna kan beröra känsliga politiska frågor som har samband med medlemsstaternas införlivande av EG-rätten och förverkligandet av EU:s mål.

20. Europaparlamentet noterar att antalet framställningar som inkom till parlamentet under det första året efter det att EU utvidgades till att omfatta 25 medlemsstater har hållit sig relativt konstant, tväremot vad som ursprungligen förväntades. Det är dock ofrånkomligt att medborgarna i de nya medlemsstaterna kommer att använda rätten till framställningar oftare ju mer de bekantar sig med framställningsförfarandet.

21. Europaparlamentet kräver att åtgärder vidtas av parlamentet både på EU-nivå och på nationell nivå för att öka EU-medborgarnas kunskap om sin rätt att göra framställningar till parlamentet om frågor som hör till EU:s befogenheter och som berör dem direkt enligt artikel 194 i fördraget, samt att också understryka att klagomål till ombudsmannen enligt artikel 195 i fördraget bara får avse påstådda administrativa missförhållanden i EU:s institutioner och organ.

22. Europaparlamentet noterar och välkomnar de åtgärder som har vidtagits för att förstärka utskottets sekretariat så att behovet av språklig, rättslig och politisk expertis tillgodoses, och betonar att denna process bör fortgå så att svarstiderna blir kortare, undersökningarna ännu effektivare och servicen tillgänglig för alla EU-medborgare på lika villkor. Samtidigt beklagar parlamentet den bestående personalbrist som utskottssekretariatet i förhållande till det växande antalet framställningar från de nya medlemsstaterna.

23. Europaparlamentet uppmanar talmanskonferensen att överväga att vid lämpligt tillfälle avsevärt öka medlemstalet för utskottet för framställningar till 50 fullvärdiga medlemmar så att Europas medborgare kan vara försäkrade om att de ärenden de framför finner större förståelse inom utskottet och att parlamentet därmed har bättre möjlighet att möta framställarnas förväntningar.

24. Europaparlamentet välkomnar att ett nytt datorprogramsystem för hantering av framställningar, som både fungerar som en databas och som ett administrativt redskap för information om hur arbetet med framställningarna fortskrider, infördes i juli 2005. Parlamentet påpekar att programvaran e-Petition är tillgänglig för utskottets ledamöter, deras assistenter och de politiska gruppernas personal, och att syftet är att ytterligare öka insynen och effektiviteten i utskottets verksamhet.

25. Europaparlamentet noterar att artikel 230 i fördraget gör det möjligt för parlamentet att dra överträdelser av fördraget eller andra lagbestämmelser som har med tillämpningen av det att göra inför EG-domstolen.

26. Europaparlamentet understryker sin lagliga rätt att vid behov använda sig av sina befogenheter för att sätta stopp för en allvarlig överträdelse av gemenskapsrätten som framkommit när en framställning har granskats.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Tisdag 13 juni 2006

27. Europaparlamentet påminner om att det sedan 1998 har efterlyst en översyn av det interinstitutionella avtalet från 1989. Det upprepar sin brådskande begäran att rådet och kommissionen genomför en sådan översyn i syfte att effektivisera arbetet med att lösa tvister och att utarbeta en klar och konsekvent ram för det viktiga samarbetet mellan institutionerna på området i fråga.

28. Europaparlamentet uppmanar det ansvariga utskottet att i nära samarbete med utskottet för framställningar se över de befintliga reglerna för framställningsförfarandet för att det bättre skall stämma överens med rådande bästa praxis och förstärka förfaranden som rör skyddet av uppgifter och konfidentialitet utan att undergräva den viktiga öppenheten i framställningsförfarandet.

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och rapporten från utskottet för framställningar till rådet, kommissionen, Europeiska ombudsmannen och till medlemsstaternas regeringar, parlament, utskott för framställningar och ombudsmän eller organ med liknande befogenheter.
